
Kybernetika

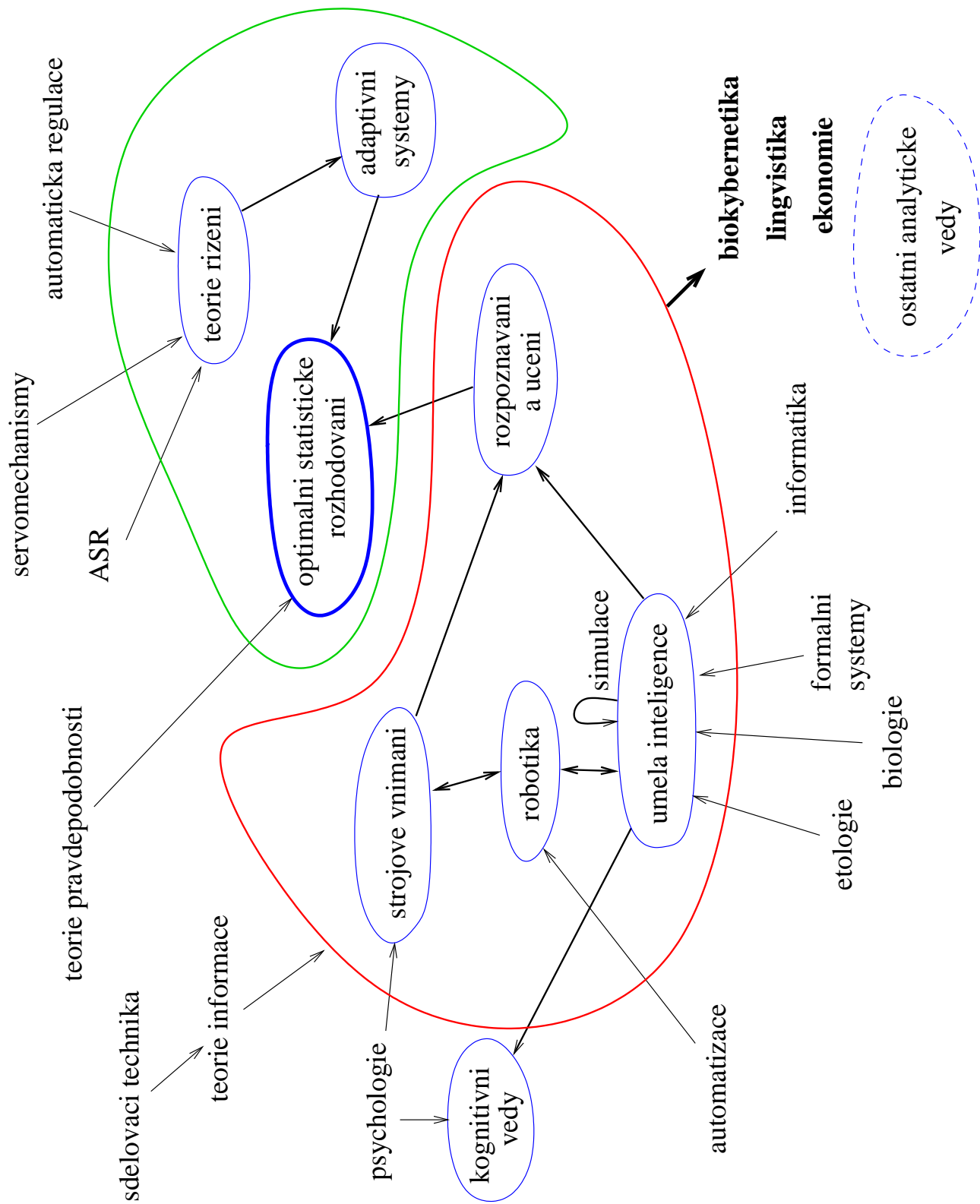
Wiener 1948:

Věda o řízení a sdělování v živých organismech a strojích.

Rok 2000:

Věda o **modelování** a **řízení** složitých systémů.

1. Klasické součásti kybernetiky.
2. Objekt a model.
3. Systém.
4. Hierarchie systémů.
5. Předmět obecné teorie systémů.
6. Role obecné teorie systémů.

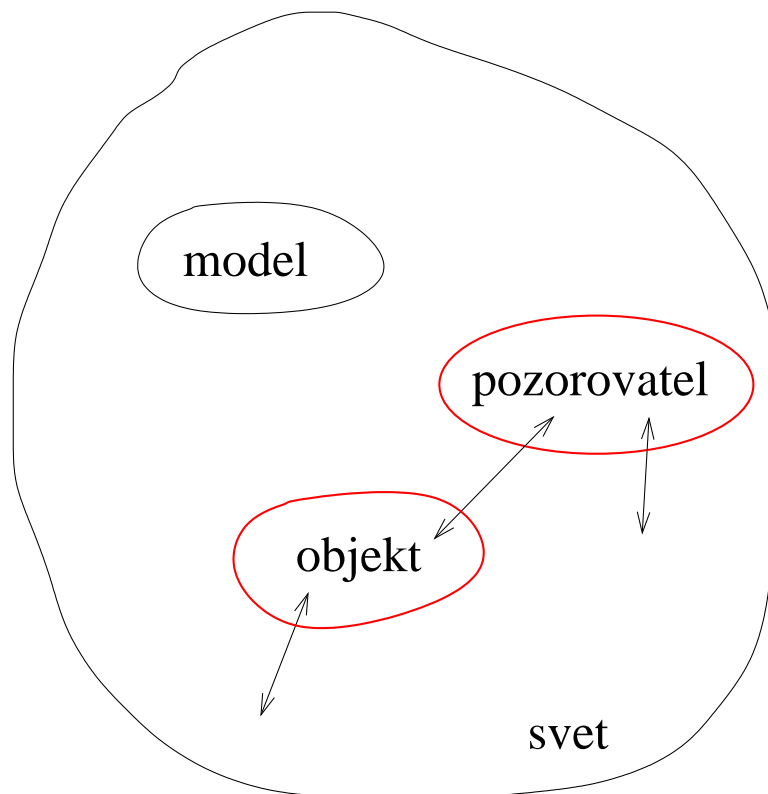
Objekt a jeho model

Objekt

Pozorovatelná část reality.

Model

Jsou dány objekty M , X , a pozorovatel P . Objekt M je modelem X jestliže pozorovatel může použít M k získání odpovědí na otázky o X .

prediktivní model, dedukce

Objekt \neq model

System je model

System

System je trojice $S = (A, B; R)$,

A – je množina podstatných atributů,

B – je parametrická množina,

R – je relace informační závislosti mezi $a_i \in A$.

Atribut

- popisný
 - př: postoje racků při souboji
- komparativní,
 - př: Mohsova stupnice tvrdosti
 - předpokládají částečné uspořádání
- metrický
 - kvantitativní vlastnosti
 - extenzivita: aditivní vůči konkatenci

Parametr rozlišuje instance

- čas
- poloha
- populace

Hledisko

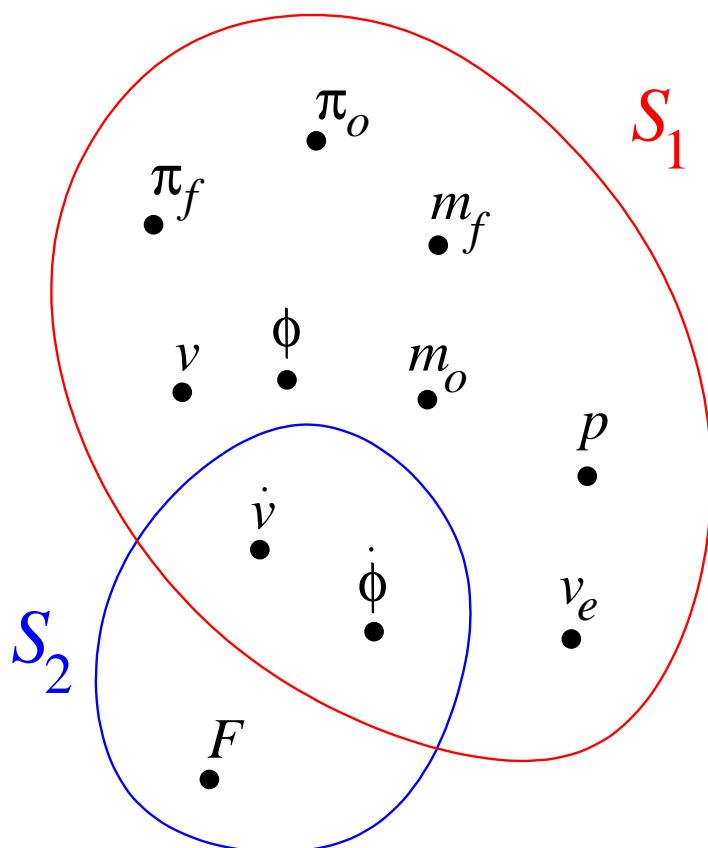
- Volba systému závisí na účelu zkoumání.
- Na každém materiálním objektu je možno definovat mnoho různých systémů **významných z různého hlediska.**
- Systémy na různých fyzikálních objektech mohou být formálně totožné.

Obecný systém

Na interpretaci nezávislý bezkontextový model ve standardní formě, který reprezentuje třídu ekvivalence vzhledem k významným vlastnostem relací.

System z hlediska pozorovatele

system S_1 na objektu	system S_2 na objektu
v rychlost	\dot{v} zrychlení
\dot{v} zrychlení	$\dot{\phi}$ úhlová zrychlení
ϕ úhlové rychlosti	F síly působící na části rakety
$\dot{\phi}$ úhlová zrychlení	
π_f průtoky paliva	
π_o průtoky okysličovadla	
p tlak ve spalovacích komorách	
v_e rychlosti výtoku plynů	
m_f hmotnost paliva	
m_o hmotnost okysličovadla	

Předmět OTS

Klir 1985:

OTS je metodologie pro zkoumání vlastností velmi složitých systémů bez zjevné struktury, které se vyskytují v různých tradičních disciplínách.

1. Předmět zkoumání:

Strukturální vlastnosti společné určitým třídám systémů.

2. Model systému:

Matematicky, experimentálně nebo simulací získaný.

Náplň této části přednášek

1. Formalismus, kterým lze popsat zobecněný dynamický systém.

Zobecněný diskrétní dynamický systém popsaný naměřenými daty anebo jejich zobecněním.

Pravděpodobnostní anebo posibilistický model nad množinou stavů. Výměna informace měřena na základě entropie.

2. Vybrané problémy OTS

- Jak vytvořit systém z dat?
- Jak zjednodušit daný systém?
- Jak zjistit strukturu složitých systémů?

Bez ohledu na interpretaci a kontext.

GSPS

Nástroj, který podporuje efektivní inženýrskou práci v procesu analýza–predikce–experiment.

Hierarchie systémů

abstrakce roste & neurčitost klesá

Datový systém

$$D = (A, B; d, u)$$

(A, B) obecný obraz systému

$$A = \{v_1, v_2, \dots, v_n\} \quad \text{základní proměnné}$$

$$B = \{w_1, w_2, \dots, w_m\} \quad \text{parametry}$$

$$V_i, \quad i = 1, 2, \dots, n \quad \text{obor hodnot } v_i$$

$$W_j, \quad j = 1, 2, \dots, m \quad \text{obor hodnot } w_j$$

$$\mathbf{V} = V_1 \times V_2 \times \dots \times V_n$$

$$\mathbf{W} = W_1 \times W_2 \times \dots \times W_m$$

(u, d) reprezentace relací mezi proměnnými

$$d: \mathbf{W} \rightarrow \mathbf{V} \quad \text{ostrá data}$$

$$\tilde{d}: \mathbf{W} \times \mathbf{V} \rightarrow \langle 0, 1 \rangle \quad \text{fuzzy data}$$

$$u_i \in \{0, 1\}, \quad i = 1, 2, \dots, n \quad \text{vstupních proměnné}$$

Vzorek aktivity systému

Obraz systému (A, B) charakterizuje potenciální stavy proměnných, funkce d poskytuje informaci o jejich skutečných stavech na vymezené množině parametrů.

Data jsou výsledkem měření na objektu.

$$\mathbf{d} = [v_{i,w}]$$

		→ w									
		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
↓ i	v_1	1	1	2	0	3	2	0	2	3	1
	v_2	3	2	2	0	1	3	2	3	1	1

sloupce jsou stavy pozorované na hodnotách w ,
řádky jsou pozorování jedné proměnné na parametrické množině.

Zobecněný diskrétní dynamický systém

System s chováním

Cíl: zobecnit data, modelovat dynamiku

Chování

Vztah mezi proměnnými systému nezávisle na absolutní hodnotě parametrů.

Vzorkovací proměnné

Doplňují základní proměnné v_i o proměnné s_k

$$s_k(w) = v_i(r_j(\mathbf{w}))$$

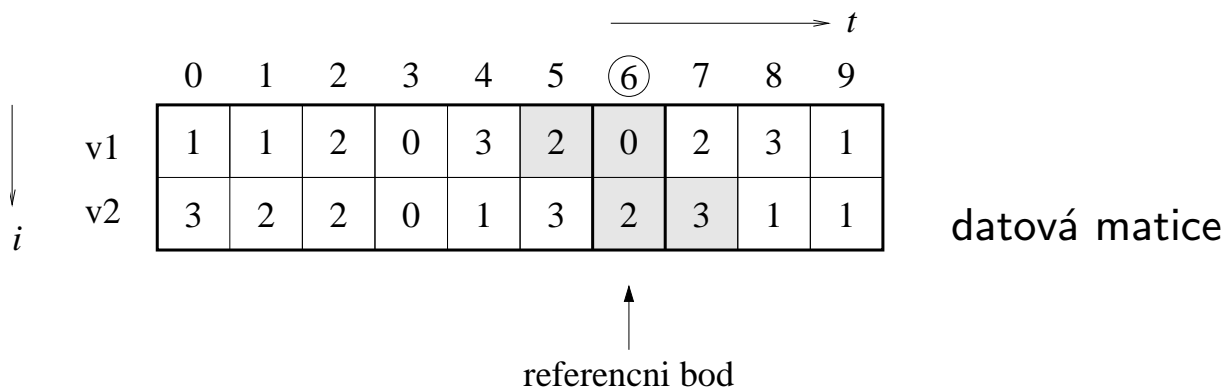
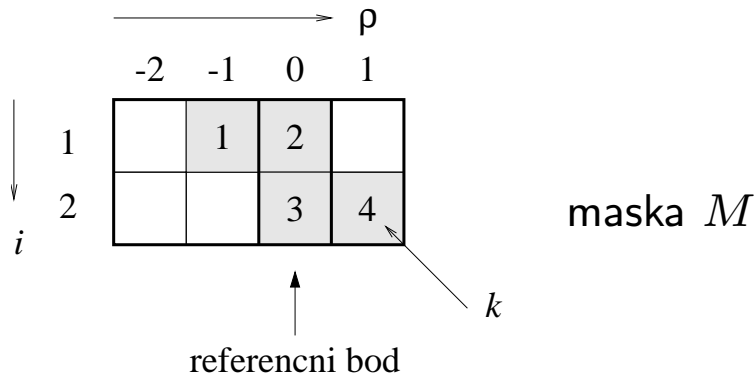
odpovídají vnitřním stavovým proměnným v dynamickém systému

Translační pravidla $r_j \in R$

každému elementu ve \mathbf{W} přiřazují jeden element z \mathbf{W} :

$$r_j: \mathbf{W} \rightarrow \mathbf{W}.$$

Maska

Hodnoty vzorkovacích proměnných s_k :

$$s_1(6) = v_1(5) = 2$$

$$s_2(6) = v_1(6) = 0$$

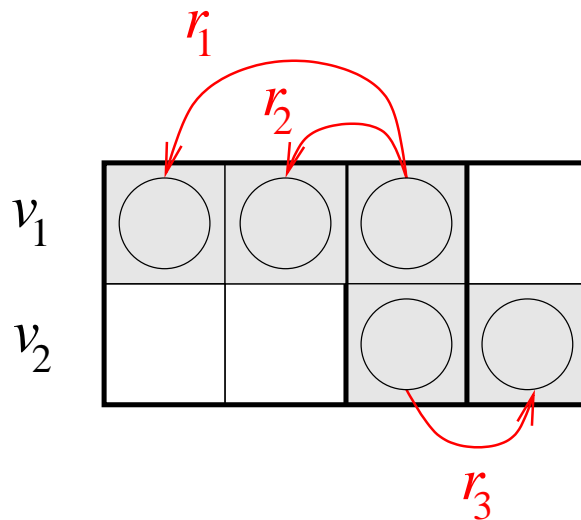
$$s_3(6) = v_2(6) = 2$$

$$s_4(6) = v_2(7) = 3$$

Maska

Maska M reprezentuje strukturu okolí na parametrické množině $M \subseteq V \times R$, každému páru $(v_i, r_j) \in M$ odpovídá jedna rovnice $s_k = v_i(r_j(\mathbf{w}))$.

Kompaktně reprezentuje translační pravidla.

$$R = \{r_1 = -2, r_2 = -1, r_3 = +1\}$$

$$s_1(w) = v_1(w - 2)$$

$$s_2(w) = v_1(w - 1)$$

$$s_3(w) = v_1(w)$$

$$s_4(w) = v_2(w)$$

$$s_5(w) = v_2(w + 1)$$

System s chováním

Stavový prostor

Je-li stavem okamžitá hodnota všech vzorkovacích proměnných $s_i \in S_i$, potom

$$S_1 \times S_2 \times \cdots \times S_k = \mathbf{S}$$

je stavový prostor.

Funkce chování

Chování systému je funkce definující přípustné stavy

$$f_B: \mathbf{S} \rightarrow \{0, 1\}$$

System s chováním

$$F_B = (A, B; M, f_B),$$

(A, B) je obecný obraz systému

M je maska

f_B je funkce chování

Generativní systém

System s chováním nezahrnuje předpis jak generovat pozorovaná data.

Generativní maska

Rozklad masky M na generující část $M_{\bar{g}}$ a generovanou část M_g :

$$M_G = (M_g, M_{\bar{g}})$$

tak, že

$$M_g \subset M$$

$$M_{\bar{g}} \subset M$$

$$M_g \cup M_{\bar{g}} = M$$

$$M_g \cap M_{\bar{g}} = \emptyset$$

Generativní funkce chování

Množinu vzorkovacích proměnných rozložíme na generující množinu $\bar{\mathbf{G}}$ a generovanou množinu \mathbf{G} , potom

$$f_{GB}: \bar{\mathbf{G}} \times \mathbf{G} \rightarrow \{0, 1\}$$
$$f_{GB}(\mathbf{g}, \bar{\mathbf{g}}) = \begin{cases} 1 & \mathbf{g} \text{ nastane když } \bar{\mathbf{g}} \text{ nastane} \\ 0 & \mathbf{g} \text{ nenastane když } \bar{\mathbf{g}} \text{ nastane} \end{cases}$$

Generování dat

1. Dán stav $\bar{g} \in \bar{\mathbf{G}}$ pro dané $t \in T$, použije se funkce f_{GB} pro zjištění stavu $g \in \mathbf{G}$ pro t .
 2. Hodnota t je nahrazena novou a krok 1 se opakuje.
- Vyžaduje uspořádanou parametrickou množinu.
 - Vyžaduje počáteční podmínky.
 - Pořadí generování:
 1. dopředné (prediktivní): $t = t + 1$,
 2. zpětné (retrodiktivní): $t = t - 1$.
 - Každý řádek masky M_g pro dopředné pořadí má právě jeden prvek na pravé hraně masky, pro zpětné na levé straně.
 - U nedeterministického systému se následující stav vygeneruje náhodně s danou pravděpodobností.

Deterministický a nedeterministický systém

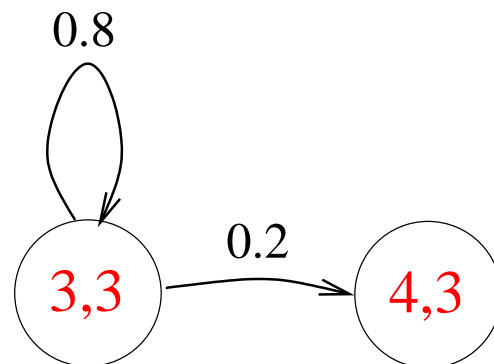
Deterministický systém

Pro každý generující stav $\bar{g} \in \mathbf{G}$ je povolen pouze jeden generovaný stav $g \in \mathbf{G}$.

Nedeterministický systém

Povoleno je více stavů.

\bar{g}		g		f_B
s_1	s_2	s_3	s_4	
1	1	4	3	0.023
1	0	3	4	0.023
0	3	4	3	0.023
3	3	3	3	0.091
3	4	3	4	0.023
4	3	4	4	0.023
3	3	4	3	0.023
3	0	3	3	0.023
⋮				⋮

nedeterministický
stav (3,3) má dva
následníky